

Drachmann: Under Hensyn til de Betænkeligheder af finansiell Karakter, som vi fra vort Parti maa nære overfor Forslaget, vil jeg med Tilfredshed tage til Efterretning den Erklæring, den højtærede Trafikminister fremsatte om, at Regeringen ikke havde til Agt at paabegynde den egentlige Bygning af Broen — der vil komme til at indtræde i 1935—36, om alt gaar normalt —, medmindre det finansielle Program forinden var sikret. Det var et af de Hovedpunkter, jeg satte ind paa i Gaar, og som sagt tager vi denne Meddelelse til Efterretning i de Overvejelser, der videre vil finde Sted, og i de Forhandlinger, der, som ogsaa Ministeren meget rigtigt sagde, naturligt vil have deres Plads indenfor et Udvalgs Rammer.

Jeg skal dernæst gøre en ganske enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Tange. Det ærede Medlem efterlyste en Mand her i Tinget, der turde sige, at Tilstandene ikke var saa mørke, som han udmalede dem. Jeg melder mig som en saadan Mand, ikke fordi jeg finder, at Tilstandene ikke er mørke, meget mørke endda, men fordi jeg, til Trods for dette, i alt Fald ikke finder dem saa forvirrede, som det ærede Medlem udmalede dem.

Jeg tillod mig at afbryde det ærede Medlem Hr. Tange, da han talte, fordi jeg unægtelig syntes, at visse Udtalelser laa under det Niveau, som Rigsdagens Forhandlinger maa bevæge sig paa. Man kan ikke sætte Forhandlinger om et Forslag, selv om man er nok saa stærk Modstander deraf, i en Tidsforbindelse, der ganske automatisk bliver en Aarsagsforbindelse — og det er jo ogsaa tilsigtet, at det skal være en Aarsagsforbindelse —, med Begivenheder og Ulykker udenfor denne Bygning, som er Sagen fuldkommen uvedkommende.

Naar man driver det saa vidt at sætte Optimismen — en Optimisme, hvori jeg kun behersket har deltaget — overfor et Forslag om en Jernbanebro og andre Foranstaltninger i Forbindelse med Krisen i Landbruget, med den finansielle Likviditetskrise i Københavns Kommune, med Smørprisens Fald, med Demonstrationer og med Politibeskyttelse af denne Bygning, saa forekommer det mig, at man er helt ude i det urimelige, og at en Protest er i høj Grad paa sin Plads. Det forbavser mig, at det ærede Medlem ikke ogsaa vilde gøre dem, der udtalte Sympati for Broen her i Gaar, ansvarlige for Influenza-Epidemien i London og Cirkusbranden i Antwerpen, og hvilke Ulykker der ellers har hærget Verden i Gaar.

Saa letkøbt, saa urimeligt skal man

heller ikke have Lov til at polemisere mod et sagligt Forslag. Og derfor vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Tange, at man kan ikke mobilisere alt og alle til Hjælp i sin Modstand mod et saadant Forslag; man kan ikke, uden at tage Skade paa Logikken og dermed ødelægge sin egen Sag, paa en og samme Gang mobilisere den betrængte danske Landbruger og den betrængte arbejdsløse, det gaar ikke. Jeg vil gerne sige, at hvis noget skal drive det Parti, jeg tilhører, til at indtage en mere positiv Holdning overfor dette Lovforslag, skal det netop være Hensynet til Arbejdsløsheden og til Muligheden af at skaffe Beskæftigelse, og det maa erkendes — det ønsker jeg at understrege —, at der i de Foranstaltninger, dette Lovforslag omfatter, ligger en ualmindelig Mængde Arbejde, og vel at mærke en stor Mængde dansk Arbejde, der vil faa en absolut Indflydelse, hvis Krisen virkelig skulde strække sig over en saa lang Tid, som dette Lovforslag sigter paa.

N. Neergaard: Mine Bemærkninger skal blive ganske korte, for jeg kan i et og alt henholde mig til, hvad jeg udtalte i Gaar.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente, at jeg ved denne Tale i Gaar handlede imod mine Afstemninger i Finansudvalget angaaende visse trafikale Forbedringer. Han sigtede hermed formodentlig til mit Partis og min Holdning i Finansudvalget overfor de to nye Pænger og Spørgsmaalet om at udføre den Elektrificering af Københavns Nærtrafik, som mit Parti har stemt imod, i et langsommere Tempo. Der er jo ikke den mindste Modsætning heri. Jeg er vedblivende imod at anvende som Anlægsudgifter store Beløb, naar de ikke kan siges at blive anvendt til absolut produktive Formaal og ikke kan siges at tjene egentlige nationale og landsøkonomiske Interesser. Derfor kan jeg saa udmærket godt forene den Stilling, jeg har indtaget i Finansudvalget, med min Tale i Gaar, idet jeg nemlig mener, at her netop er Tale om en produktiv Anvendelse og en Anvendelse af virkelig omfattende landsøkonomisk Betydning.

Det ærede Medlem var bekymret for, at jeg skulde komme i Modsætning til mit Parti med Hensyn til Vejmillionerne. Jeg kan forsikre det ærede Medlem for, at jeg er fuldstændig enig med mit Parti i den Sag. En Anvendelse af Vejmillionerne som Tilskud til de vedkommende Amter til Udførelse af en Opgave, som jeg tillægger saa